

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: **Ing. J. K.**

proti
žalované: **Komora daňových poradců České republiky**
sídlem Kozí 26/4, 602 00 Brno
zastoupené advokátem JUDr. Alexandrem Nettem
sídlem Hlavní 40, 624 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí Prezidia Komory daňových poradců České republiky ze dne 6. 6. 2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí Prezidia Komory daňových poradců České republiky (dále jen „Prezidium žalované“) ze dne 6. 6. 2016, kterým Prezidium žalované zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo správnost rozhodnutí Disciplinárního senátu č. XXXI Disciplinární komise Komory daňových poradců České republiky (dále jen „žalovaná“). Tímto rozhodnutím byl žalobce v rámci disciplinárního řízení (zahájeného k podnětu Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29.

6. 2015) uznán vinným z porušení ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komise daňových poradců ČR (dále jen „zákon o daňovém poradenství“), za což bylo žalobci uloženo disciplinární opatření formou peněžité pokuty ve výši 50 000 Kč.
2. Uvedeného disciplinárního provinění v podobě porušení § 6 odst. 1 zákona o daňovém poradenství se měl žalobce dopustit tím, že za účelem zachování lhůty k odstranění vad podaného odvolání dle výzvy Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj – územní pracoviště ve Znojmě ze dne 4. 8. 2014, č. j. 3293354/14/3020-24804-708406 a č. j. 3293947/14/3020-24804-708406, v nichž žalobce (coby daňového poradce daňového subjektu Znojemska Beseda, příspěvková organizace) vyzval k odstranění vad spočívajících v chybějících náležitostech podle § 112 odst. 1 písm. d) až f) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), úmyslně na jím vyhotovené a podané písemnosti, označené jako „Doplnění odvolání“, uvedl nepravdivé datum vyhotovení 19. 8. 2014, a následně podal odvolání proti rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení ze dne 22. 9. 2014, č. j. 3575227/14/3020-24804-708406 a č. j. 3575905/14/3020-24804-708406, v němž argumentoval tím, že „Doplnění odvolání“ bylo k přepravě podáno již dne 20. 8. 2014, tedy ve stanovené lhůtě. Odvolací finanční ředitelství nicméně toto odvolání v rozhodnutí ze dne 24. 4. 2015 neshledalo důvodné, když dospělo k závěru, že *„lhůta pro doplnění odvolání dle výzev prvoinstančního správce daně nebyla zachována, neboť Doplnění odvolání mohlo vzhledem ke svému obsahu vzniknout až v období po doručení rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení č. j. 3575227/14/3020-24804-708406 dne 2. 10. 2014, datum jeho vytvoření bylo zfalšováno a odvolatel (klient zastoupený žalobcem) se pokouší o „podvodné“ jednání.“*
3. Žalobce tak dle žalované nepostupoval při poskytování daňového poradenství čestně, svědomitě a nevyužíval zákonné prostředky, čímž závažně porušil povinnosti daňového poradce, stanovené v § 6 odst. 1 zákona o daňovém poradenství. Žalovaná vycházela ze zjištění správce daně, který provedl dne 5. 11. 2014 u příslušného provozovatele poštovních služeb místní šetření, jehož předmětem bylo prověření způsobu distribuce poštovní zásilky s *Doplněním odvolání*, a dne 3. 12. 2014 obdržel vyrozumění provozovatele poštovních služeb o provedeném šetření, v němž provozovatel poštovních služeb sdělil, že se jedna z pracovníků pobočky České pošty Znojmo 2 dozнала k tomu, že ji v průběhu října 2014 oslovila paní E. K., účetní spolupracující s žalobcem, a požádala ji o orazítkování neadresné obálky datem 20. 8. 2014, což tato pracovnice učinila a obálku vrátila paní K. Žalovaná konstatovala, že se uvedený skutek stal a že se jej dopustil žalobce, kdy v rámci hodnocení důkazů vyšla zejména ze skutečnosti, že žalobce v písemnosti *Doplnění odvolání* s datem vyhotovení 19. 8. 2014 na straně 2 v první větě odkazuje mimo jiné na rozhodnutí správce daně č. j. 3575227/14/3020-24804-708406, tj. na rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení ze dne 22. 9. 2014, vydané v totožné záležitosti, tedy v *Doplnění odvolání* z 19. 8. 2014 odkazuje žalobce na č. j. písemnosti správce daně, která byla vyhotovena až dne 22. 9. 2014 (doručena fikcí 2. 10. 2014) a která k datu 19. 8. 2014 neexistovala. Důvodem k závěru, že se žalobce dopustil daného skutku, měla být také skutečnost, že žalobce dle tvrzení správce daně zasílal písemnosti výhradně formou datové zprávy podepsané certifikovaným elektronickým podpisem, přičemž *Doplnění odvolání* bylo výjimečně zasláno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb jako obyčejná zásilka a je přitom nepravděpodobné, že zásilka podaná dne 20. 8. 2014 byla doručována téměř dva měsíce, než se dne 16. 10. 2014 dostala k příslušnému úřadu. Žalovaná na základě podkladů, získaných od správce daně uzavřela, že zásilka *Doplnění odvolání* byla úřadům doručena až

dne 16. 10. 2014 a předána na Územní pracoviště ve Znojmě nejpozději 17. 10. 2014, přičemž datum podání záilky *Doplnění odvolání* bylo zfalšováno, a je tak v zásadě nepodstatné to, jakým způsobem se *Doplnění odvolání* dostalo na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj v obálce označené razítkem pošty Znojmo 2 s datem 20. 8. 2014.

4. Prezidium žalované se v odůvodnění napadeného rozhodnutí neztotožnilo s odvolacími námitkami žalobce, v nichž namítal, že rozhodnutí žalované spočívá na nesprávném právním posouzení věci (konkrétně otázky presumpce správnosti veřejné listiny), nesprávném hodnocení důkazů a je v rozporu s právními předpisy, zejména že se dostatečně nevypořádala s jeho tvrzením, že v „*Doplnění odvolání*“ odeslal řádně a včas dne 20. 8. 2014.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje soudu, aby napadené rozhodnutí Prezidia žalované zrušil.
6. Žalobce v podané žalobě uvádí obdobné námitky, které přdestřel již v průběhu odvolacího řízení, a i nadále tak setrvává na svém stanovisku, že v disciplinárním řízení nebyly provedeny žalobcem navrhované důkazy, a nebyl tak dostatečně zjištěn skutkový stav věci, neboť žalovaná vycházela primárně z šetření provedených správcem daně v odvolacím řízení proti jeho rozhodnutí o zastavení uvedeného daňového řízení, která však byla stížena vadou, a to zejména proto, že žalobci nebyla v nich dána možnost těchto šetření se zúčastnit a dále se vyjádřit ke způsobu zjištění či v rámci nich uplatnit resp. podat své návrhy k těmto řízením. Žalobce dále namítá, že Prezidium žalované i žalovaná svá rozhodnutí postavili toliko na tvrzení, že veřejná listina osvědčuje skutečnosti v ní uvedené, přičemž se nikterak nevypořádali s tvrzeními a důkazy navrženými či označenými žalobcem. Dle názoru žalobce uvedená veřejná listina nikterak nedokládá ani neosvědčuje, že podací razítko na obálce doručené Českou poštou bylo paděláno, ani nikterak neurčuje, zda a v jakém rozsahu případně jaké byly porušeny předpisy regulující poštovní přepravu. Skutečnost, že bylo paděláno, by měla být nepochybně doložena a prokázána. V neposlední řadě žalobce namítá, že se Prezidium žalované dostatečně nevypořádalo se všemi jeho odvolacími námitkami.

III. Vyjádření žalované a obsah dalších podání

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předně zdůrazňuje, že většina z žalobních námitek je totožná s námitkami, uplatněnými žalobcem v disciplinárním řízení. Pokud podstatou žalobních námitek je tvrzení, že v rámci nalézacího a odvolacího řízení nebyl žalovanou správně zjištěn skutkový stav, pak žalovaná dodává, že z obsahu rozhodnutí o odvolání vyplývá, že na výtky žalobce reagováno bylo. V rámci podané žaloby žalobce dle žalované neuvádí důkazy či skutečnosti jiné, na které by se strany reagováno nebylo. V této souvislosti žalovaná připomíná § 32 odst. 3 Disciplinárního řádu Komory daňových poradců České republiky, podle něhož se k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti a důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Žalovaná tuto připomínku činí přesto (a současně i právě proto), že se v odvolacím řízení všemi namítanými skutečnostmi a důkazy, které žalobce uplatnil, zabývala důsledně a tudíž je (v

rozporu s tím, co žalobce v žalobě uvádí) jako důkazy provedla a učinila o nich hodnotící závěr.

8. Žalovaná tak setrvává na správnosti učiněných skutkových zjištění, na jejichž základě byl učiněn závěr o vině žalobce. Žalobce se dle žalované domáhá přezkumu rozhodnutí Prezidia žalované nad rámec vymezený § 75 s. ř. s, kdy způsob hodnocení důkazů je doménou nalézacího správního orgánu a je předmětem přezkumu odvolacího orgánu. Základním hlediskem přezkumu správních rozhodnutí je jejich zákonnost, přičemž jediné toto kritérium je rozhodující pro to, zda žaloba bude zamítnuta anebo napadené rozhodnutí zrušeno. Soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Předmětem řízení je tedy zákonnost, nikoliv způsob hodnocení důkazů s výjimkou situace, kdy by skutková zjištění neměla oporu v provedeném dokazování a představovala by naprosto zjevný exces, zejména bylo by dokazování prováděno důkazy nezákonnými. Tomu však v daném případě není.
9. Žalobce v replice k vyjádření žalované opětovně zpochybňuje závěry žalované, zejména pokud v nich vycházela ze zjištění učiněných správcem daně, kdy má předmětné rozhodnutí o zastavení řízení osvědčovat jak označení rozhodnutí číslem jednacím, tak i datum vystavení předmětného rozhodnutí, s touto tezí lze bez výhrad souhlasit, avšak nelze tímto prokázat opak, tedy že v důsledku omylu bylo chybně užito předmětné číslo dříve (za situace, kdy obálky s předmětným podáním byly předány poštovní přepravě).
10. V duplice žalovaná poukazuje na skutečnost, že se všemi uvedenými námitkami se žalovaná i Prezidium žalované v rámci disciplinárního řízení řádně a důkladně vypořádali.

IV. Ústní jednání konané dne 5. 6. 2019

11. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých tvrzeních již dříve písemně uplatněných v žalobě, ve vyjádření k žalobě, v replice k tomuto vyjádření, resp. v duplice žalovaného. Nadto žalobce zpochybňoval pravdivost skutkových zjištění a správnost závěrů, přijatých v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2017, č. j. 62 Af 65/2015-104. Za tímto účelem také žalobce soudu navrhl provést důkazy, konkrétně výslechem E. K. a zaměstnankyně České pošty s. p. Z. K. a také důkaz informačním systémem TaxEdit vedoucí k vyhledání data vzniku písemnosti prostřednictvím tohoto systému. Krajský soud je nicméně shledal nadbytečnými, neboť jimi žalobce dle vlastních slov chtěl prokázat nesprávnost skutkových zjištění, o nichž ovšem již bylo rozhodnuto soudem v citovaném rozsudku.

V. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí Prezidia žalované, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
13. Podstatu věci tvoří polemika žalobce se způsobem, jakým Prezidium žalované i žalovaná v rámci disciplinárního řízení dospěli k závěru ohledně spáchání předmětného disciplinárního provinění v podobě porušení § 6 odst. 1 zákona o daňovém poradenství ze strany žalobce, neboť dle žalobce je založen na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a na nesprávném právním posouzení dané věci.

14. Krajský soud se předně zabýval námitkou žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35, rozhodnutí správních soudů jsou rovněž dostupná na www.nssoud.cz). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat. Takové rozhodnutí by bylo nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost, která může nastat buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem, popř. uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok či neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný).
15. Žalobce namítanou nepřezkoumatelnost spatřuje zejména v tom, že rozhodnutí Prezidia žalované není dostatečně odůvodněno, neboť se v něm Prezidium žalované dostatečně nevypořádalo se všemi odvolacími námitkami žalobce. S touto námitkou se ovšem krajský soud neztotožňuje, neboť k tomu, aby rozhodnutí správního orgánu bylo považováno za přezkoumatelné, je mimo jiné nezbytné, aby z odůvodnění správního rozhodnutí jednoznačně vyplývalo, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé. Stejně tak z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé, přičemž takto formulované právní závěry musí být srozumitelné, vnitřně bezrozporné a nacházející oporu právě ve skutkových zjištěních a provedených důkazech. V opačném případě by se jednalo skutečně o rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť by nedávalo dostatečné záruky vylučující libovůli v rozhodovací činnosti správního orgánu. O takový případ se však u žalobou napadeného rozhodnutí Prezidia žalované, ani u rozhodnutí žalované nejedná. Z odůvodnění rozhodnutí Prezidia žalované je totiž jednoznačně zřejmé a seznatelné, na základě jakých důvodů dospělo k závěru, že námitky žalobce uplatněné v odvolání jsou nedůvodné a rozhodnutí žalované správné. Na rozdíl od žalobce je tak krajský soud toho názoru, že se Prezidium žalované dostatečně a srozumitelně vypořádalo se všemi jím uplatněnými námitkami, a to v míře odpovídající jejich relevanci pro podstatu projednávané věci, a není tak zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Totéž lze konstatovat i ve vztahu k rozhodnutí žalované, na jehož odůvodnění ostatně Prezidium žalované často odkazovalo, neboť i žalovaná zde důkladně a podrobně vymezila, na základě jakých konkrétních skutkových zjištění dospěla k závěru o vině žalobce ze spáchání předmětného disciplinárního provinění. Nadto nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobce ve své žalobě přednáší v podstatě totožné námitky, které již uplatnil v rámci daného disciplinárního řízení.
16. Krajský soud považuje za nezbytné zdůraznit, na což ostatně poukazoval i žalobce při ústním jednání, že se v citovaném rozsudku č. j. 62 Af 65/2015-104, v řízení zahájeném k žalobě Znojenské Besedy, příspěvkové organizace, zabýval zákonností citovaného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 27. 4. 2015, č. j. 12416/15/5300-22443-711377, kterým potvrdil správnost rozhodnutí správce daně ze dne 22. 9. 2014, č. j. 3575227/14/3020-24804-708406 a č. j. 3575905/14/3020-24804-708406, o zastavení odvolacího řízení ve smyslu § 112 odst. 3 daňového řádu, přičemž konstatoval, že *Doplnění odvolání* nebylo odesláno finančnímu úřadu dříve než v říjnu 2014, a proto bylo správními orgány správně vyhodnoceno jako opožděně podané. Pro úplnost je nezbytné doplnit, že

tyto závěry krajského soudu aproboval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 6. 2017, č. j. 7 Afs 93/2017-40, kterým zamítl kasační stížnost stěžovatele (Znojemská Beseda, příspěvková organizace) směřující proti citovanému rozsudku krajského soudu.

17. Krajský soud neshledává žádný důvod, proč by se měl od uvedených právních závěrů jakkoliv odchýlit. Vzhledem ke skutečnosti, že se krajský soud a následně i Nejvyšší správní soud v citovaných rozsudcích nadto zabývaly námitkami, které se do značné míry překrývají s námitkami, uplatněnými žalobcem v nyní projednávané věci, nepovažuje krajský soud za nezbytné se jimi nyní znovu důkladně zabývat, přičemž postačí na relevantní části odůvodnění uvedených rozsudků odkázat, případně je stručně zde rekapitulovat.
18. Pokud jde o souhrn námitek žalobce, v nichž setrvale zpochybňuje žalovanou zjištěný skutkový stav věci, kdy vycházela ze zjištění učiněných správcem daně i odvolacím finančním ředitelstvím, krajský soud se s těmito námitkami neztotožňuje. Ze skutečnosti, že žalovaná převzala některá skutková zjištění učiněná správcem daně, totiž nelze dovozovat závěr o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, pokud takto převzatá zjištění jsou relevantní, dostatečně průkazná a nevyvolávají pochybnosti o své zákonnosti. Nadto nelze přisvědčit názoru žalobce, že žalovaná vycházela pouze z takto převzatých skutkových zjištění, neboť jsou součástí souhrnu dalších skutkových zjištění, prováděných samotnou žalovanou v rámci disciplinárního řízení.
19. V této souvislosti krajský soud rovněž za nedůvodnou spatřuje námitku žalobce, že žalovaná i Prezidium žalované zatížili svá rozhodnutí procesní vadou v podobě nesprávného hodnocení důkazů, resp. nedostatečného vypořádání se s důkazními návrhy žalobce. Žalovaná jakožto správní orgán není v rámci dokazování vázána důkazními návrhy účastníků správního řízení. Uplatnění zásady volného hodnocení důkazů sice neznamená, že by správní orgán ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z navržených důkazů provede a které nikoli, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře a které opomene. Procesnímu právu účastníka správního řízení navrhopat důkazy odpovídá povinnost správního orgánu o vznesených návrzích rozhodnout, a v případě, že jim nevyhoví, je povinen ve svém rozhodnutí vyložit z jakých důvodů tak učinil. Jak vyplývá z rozhodnutí žalované (viz str. 5 až 10), žalovaná provedla celou řadu žalobcem navržených důkazů, přičemž ve vztahu k důkazním návrhům žalobce, kterým nevyhověla, dle názoru krajského soudu dostatečně a srozumitelně zdůvodnila proč. Kupříkladu v bodech 45 a 46 rozhodnutí žalované jsou podrobně popsány argumenty, proč nebylo přistoupeno k výsledku E. K., resp. proč byly důkazy výsledkem svědků (zaměstnanců České pošty pobočka Znojmo 2), resp. zaměstnance správce daně považovány za nadbytečné, neboť jimi prokazované skutečnosti již byly v projednávané věci bez důvodných pochybností zcela objasněny, a to i díky skutkovým zjištěním učiněnými správcem daně v rámci předmětného odvolacího řízení (viz zejména místní šetření na pobočce České pošty ve Znojmě, resp. sdělení České pošty, že E. K. si během října 2014 nechala svojí známou orazit obálku razítkem ze dne 20. 8. 2014). Pokud žalobce namítá, že žalovaná pochybila, pokud převzala skutková zjištění získaná správcem daně z místního šetření, ačkoliv žalobce nemohl být tomuto šetření přítomen, krajský soud poukazuje na skutečnost, že se shodnou žalobní námitkou vůči postupu správce daně se vypořádal již krajský soud v citovaném rozsudku č. j. 62 Af 65/2015-104, přičemž v postupu správce daně neshledal žádné nedostatky, neboť z § 80 daňového řádu, které upravuje procesní postup při provádění místního šetření,

nevyplývá povinnost správce daně bez dalšího přizvat daňový subjekt či jinou osobu k účasti na místním šetření. „Správce daně tedy nepochybil, nepřizval-li žalobce či jeho zástupce k účasti

na místním šetření u České pošty, s.p. V této souvislosti nelze opomenout, že podstatné informace nezískal správce daně při místním šetření, nýbrž až z přípisu České pošty, s.p. Správce daně rovněž následně žalobce se zjištěnými skutečnostmi ohledně poštovní zásilky a jejich vyhodnocením vyrozuměl výzvou ze dne 17. 2. 2015, č.j. 4981/15/5200-20446-711377. Touto výzvou byla žalobci zároveň dána možnost se k uvedeným zjištěním vyjádřit, což žalobce učinil. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že byl postupem žalovaného zkrácen na svých právech.“

20. Ve vztahu k námitkám žalobce zpochybňujících způsob zjištění skutkového stavu i hodnocení provedených důkazů ze strany žalované v nyní projednávané věci krajský soud dále doplňuje, že žalobcem opakovaně zpochybňovaná skutková zjištění vzal za prokázaná i krajský soud v citovaném rozsudku č. j. 62 Af 65/2015-104, na jejichž základě dospěl k závěru, že bylo spolehlivě prokázáno, že obálka obsahující *Doplnění odvolání* byla správci daně doručována až v průběhu října 2014 a že bylo doručováno právě v obálce oražené pro E. K. „Podstatnou skutečností je, že doplnění odvolání bylo správci daně prokazatelně doručeno dne 16. 10. 2014 v obálce označené známkami a datem 20. 8. 2014. Vzhledem k tomu, že obecně nelze vysledovat „cestu“ obálky podané k poštovní přepravě „obyčejně“, nelze tak učinit ani v daném případě. Soud je přitom toho názoru, že nelze vyloučit, že obálka prostřednictvím pošty vůbec ke správci daně neputovala, ale že byla přímo přinesena na podatelnu správce daně a do „došlé pošty“ se poté zamíchala.“ Krajský soud se proto v tomto ohledu ztotožňuje s názorem žalované i Prezidia žalované, pokud na základě takto zjištěného skutkového stavu dovodili, že datum podání zásilky obsahující *Doplnění odvolání* bylo zfalšováno.
21. Krajský soud proto uzavírá, že se shoduje s právními závěry žalované i Prezidia žalované, pokud na základě výše rekapitulovaných skutkových zjištění, z nichž jednoznačně vyplývá, že *Doplnění odvolání* nemohlo být žalobcem správci daně odesláno dříve než v říjnu 2014 a že datum podání 20. 8. 2014 zásilky obsahující toto *Doplnění odvolání* bylo zfalšováno, dospěli k závěru, že žalobce nepostupoval při poskytování daňového poradenství čestně, svědomitě a nevyužíval zákonné prostředky, čímž závažně porušil povinnosti daňového poradce, stanovené v § 6 odst. 1 zákona o daňovém poradenství, neboť si musel být vědom, že lhůta pro odstranění vad odvolání již uplynula a tento stav chtěl zvrátit tím, že v *Doplnění odvolání* uvedl nepravdivé datum 19. 8. 2014. Žalobcem v replice k vyjádření žalované opětovně předkládané tvrzení, že pokud je v *Doplnění odvolání* obsažen výslovný odkaz na rozhodnutí č. j. 3575227/14/3020-24804-708406, což je ovšem číslo jednací rozhodnutí správce daně o zastavení řízení o odvolání stěžovatele, které bylo vydáno až 22. 9. 2014 a stěžovateli doručeno fikcí až dne 2. 10. 2014, jedná se o pochybení v podobě mylně uvedeného čísla jednacího, již toto tvrzení samo o sobě vyvolává zásadní pochyby o pravdivosti jeho tvrzení týkajícího se data odeslání doplnění odvolání, resp. že nemohlo dojít ke zfalšování data podání zásilky. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 7 Afs 93/2017-40, „pravděpodobnost, že by v doplnění odvolání pouze náhodou trefil stejné sedmimístné číslo, kterým bylo o měsíc později označeno rozhodnutí vydané v jeho věci, je naprosto minimální (čistě matematicky by šlo o 1 případ z 9 999 999). S pravděpodobností bráničící s jistotou tak události proběhly tak, že v době, kdy stěžovatel připravoval doplnění odvolání, bylo již rozhodnutí č. j. 3575227/14/3020-24804-708406 vydáno a stěžovatel s ním byl seznámen.“

VI. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, krajský soud jím požadovanou náhradu nákladů řízení nepřiznal. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, *„v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit.“* Krajský soud žalovanou požadované náklady za právní zastoupení advokátem s ohledem na povahu činnosti žalované, v jejímž rámci je mimo jiné nadána i pravomocí rozhodovat o disciplinárních proviněních dle zákona o daňovém poradenství, nepovažuje za účelně vynaložené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. června 2019

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu